

The Hague's Working Group to Prevent and Address Illicit Practices in Intercountry Adoption
t.a.v. mevrouw L. Martinez-Mora
per mail

Sliedrecht, 16 mei 2019

Betreft: The Hague's Working Group to Prevent and Address Illicit Practices in Intercountry Adoption

Geachte mevrouw L. Martinez-Mora,

Ten eerste willen wij The Hague's Working Group to Prevent and Address Illicit Practices in Intercountry Adoption bedanken voor de mogelijkheid te bieden dat belangenorganisaties voor geadopteerden input aan kunnen leveren ten aanzien van de werkgroep die het probleem het voorkomen van illegale adopties zal gaan bespreken.

Wij zien het instellen van een werkgroep om kinderhandel te voorkomen als bevestiging dat u onze mening deelt dat kinderhandel rondom adoptie nog steeds plaats vindt. Om naar de toekomst te kijken dient in eerste instantie de gang van zaken ten aanzien van de adopties het verleden bestudeerd te worden. Zeker gezien het grote aantal misstanden. Misstanden die bij iedereen vragen oproepen, geadopteerden, ouders van herkomst en adoptieouders, de adoptiedriehoek. Om deze reden verzoeken wij al een geruime tijd om een parlementaire enquête. Er kan naar onze mening geen voortgang van het systeem plaatsvinden zolang de kern van de problematiek niet wordt blootgelegd. Deze analyse blijkt een zeer lastig onderwerp te zijn, men zou bijna denken dat een grondig onderzoek op dit vlak ongewenst is door alle regulerende partijen.

Onderzoekscommissie Nederland

Naar aanleiding van de zaak van de heer P. Noordoven, waarbij betrokkenheid van het Ministerie van Justitie en Veiligheid bij kinderhandel is gebleken, is er in Nederland een onderzoekscommissie ingesteld ten aanzien van adopties in het verleden. Een onderzoek wat zich in principe beperkt tot 1998. Dit is opvallend te noemen gezien het feit dat The Hague's Working Group to Prevent and Address Illicit Practices in Intercountry Adoption nog steeds uitgaat van kinderhandel in het huidige systeem. Graag leggen wij de working Group de volgende bevindingen ten aanzien van het door de minister bepaalde instellingsbesluit van deze onderzoekscommissie voor:

- Met betrekking tot de gekozen commissieleden, twee van de drie leden hebben een zeer langdurig en zeer recent beëindigd arbeidsverleden bij het te onderzoeken ministerie, tevens kan op de omgeving waarin men zich reeds decenniaën verkeerd veel aangemerkt worden met betrekking tot belangenverstrengeling.

De onderzoeksopdracht gaat over kwetsbare kinderen, families waar kinderen met valse voorwendselen ontvreemd zijn en waarbij gebleken is dat de staat een rol heeft gespeeld. Het is voor ons een grote vraag waarom er gekozen is voor commissieleden waar op voorhand al zoveel vraagtekens bij de onafhankelijkheid gezet kan worden.

- Het aantal beschikbare uren van de commissieleden is zeer beperkt, dit terwijl iedere door de belangenorganisaties aangedragen uitbreiding ten aanzien van de onderzoeksvraag voor de onderzoekscommissie wordt gepareerd met onmogelijkheid in verband met de omvang. Het lijkt wel dat niemand uit het systeem duidelijk voor ogen heeft waar het hier om gaat en wat voor impact dit op iedereen in de adoptiedriehoek heeft.

Ons bezwaar ten aanzien van het instellingsbesluit van Minister S. Dekker kunt u hier vinden: <http://www.unitedadoptees.org/en/nieuws/reactie-uai-op-instellingsbesluit-betreffende-het-onafhankelijke-onderzoek-interlandelijke-adoptie-in-het-verlede/>

De Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming

De Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming (RSJ) heeft op 14 oktober 2016 het advies uitgebracht te stoppen met interlandelijke adoptie.

https://www.rsj.nl/binaries/Bezinning_interlandelijke_adoptie_tcm26-174311.pdf

De volgende conclusie is opgenomen in het rapport:

Ondanks de voordelen op het niveau van het individuele kind (microniveau) is het adoptiestelsel volgens de RSJ niet de beste oplossing om kinderen behorend tot de doelgroep in het algemeen (macroniveau) te beschermen. In deze afweging speelt met name mee dat, gelet op de taak van de overheid, een zwaarder gewicht wordt toegekend aan de argumenten op het macroniveau (systeem) dan aan de argumenten op het microniveau. Een aantal argumenten tegen interlandelijke adoptie op macroniveau geven voor de RSJ uiteindelijk de doorslag. In verschillende wetenschappelijke onderzoeken is de aanzuigende werking van adoptie aangetoond. Interlandelijke adoptie creëert een aanbod van kinderen in kindertehuizen. Daarnaast ondermijnt interlandelijke adoptie de volgens het IVRK beste oplossing (een gezin in de eigen cultuur en het eigen land). Interlandelijke adoptie belemmert de opbouw en uitbouw van het jeugdbeschermingssysteem in het land van herkomst. Deze argumenten wegen volgens de RSJ zwaarder dan argumenten met betrekking tot individuele kinderen die baat hebben bij een interlandelijke adoptie. Het feit dat de meeste geadopteerden in Nederland het goed maken, neemt niet weg dat het volgens het IVRK (art 20) beter is als deze kinderen (en meer kinderen) het goed maken in hun eigen land. Tot slot hecht de RSJ grote waarde aan het subsidiariteitsbeginsel: alleen als geen andere oplossing beschikbaar is mag men overgaan tot adoptie van een kind. De RSJ meent dat de naleving van het subsidiariteitsbeginsel in de praktijk niet goed kan worden uitgevoerd en dit maakt het Subsidiariteitsbeginsel-argument voor de RSJ een steekhoudend argument tegen interlandelijke adoptie. Naar het oordeel van de RSJ kunnen interlandelijke adoptie en hulp bij de opbouw van het jeugdbeschermingssysteem niet goed naast elkaar bestaan. De mogelijkheid tot adoptie vormt namelijk zelf een belemmering om het jeugdbeschermingssysteem uit te bouwen. Het is van belang dat de focus gaat verschuiven naar de opbouw van dit jeugdbeschermingssysteem.

Als reactie op het RSJ rapport heeft onze organisatie samen met **21** belangenorganisaties de volgende brief aan de Members of the Permanent Parliamentary Committee verzonden.

<http://www.unitedadoptees.org/wp-content/uploads/2018/12/Letter-Standing-Committee-Justice-2017.pdf>

Ondanks aandringen zijn wij nog steeds in afwachting van een antwoord op bovenstaande brief, tevens wordt er met de conclusies van het RSJ-rapport niets door de beleidsmakers gedaan, deze gang van zaken bevreemd ons.

Interlandelijke adoptie is een uitermate complex onderwerp waarbij naast het belang van het kind ook andere belangen een rol spelen, zoals het belang van de wensouders en de geboorte familie. De verschillende belangen maken het onderwerp ingewikkeld. Wij doen een beroep op The Hague's Working Group to Prevent and Address Illicit Practices in Intercountry Adoption om de belangen van de kinderen in het buitenland die bescherming nodig hebben voorop te stellen (ook al, of juist omdat zij zich niet zelf kunnen laten horen). Waarbij wij de zienswijze van het RSJ onderschrijven, met name omdat adoptie een vraaggestuurde markt is en zodoende het naar onze mening onmogelijk is kinderhandel uit te sluiten.

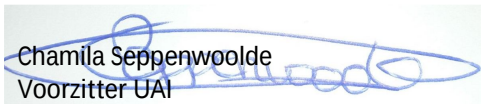
Als organisatie willen wij artikel 8 van het IVRK benadrukken. Men zou het bijna vergeten, maar dit is een universeel recht, ondanks de ondermijning van deze wetgeving in het Haagse adoptieverdrag. Hoe is het mogelijk dat er gedaan wordt dat mensenrechten niet gelden voor de groep geadopteerden. Een groep die vanwege alle onduidelijkheid wegens incorrecte en incomplete gegevens tevens vaak een leven lang met grote vragen zit omtrent de rechtmatigheid van hun adoptie. Naast een onherstelbare identiteitsbreuk. Daarnaast vinden wij dat de problematiek van de families van herkomst onderbelicht wordt. Te vaak is gebleken dat kinderhandel de reden is van het breken van de familiebanden, een zeer pijnlijk en onverteerbaar resultaat voor alle betrokkenen.

Ook ondersteunen wij de conclusie van het RSJ waarin er opgeroepen wordt een fundamentele discussie over adoptie te voeren en niet alleen de discussie over sturingsmodellen en uitvoering te laten zijn. Bij alle gevoeligheden die de discussie over interlandelijke adoptie kenmerken benadrukken wij, dat deze discussie op basis van argumenten gevoerd moet worden. Waarbij er een antwoord gevonden dient te worden op de openstaande vragen ten opzichte van de voorgaande raamwerken en wetgeving. De problematiek dient duidelijk te zijn, dit kan men leren uit het verleden.

Naast erkenning en compensatie, dient er zo snel als mogelijk ondersteuning gegeven te worden bij het zoveel mogelijk herstellen van alle plaatsgevonden onrechtmatigheden.

Wij gaan er vanuit hierbij een heldere bijdrage geleverd te hebben aan de discussie.

Hoogachtend,

Chamila Seppenwoolde
Voorzitter UAI